Ч. 259 (15.060). Львів, вівторок 22. листопада 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Праґа „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Ватикан у справі церковної адміністрації на Карпатській Україні.

Хорватський щоденник „Обзор" з 16. ц. м. повідомляє з Риму:

Католицькі єпископи Юґославії, які під проводом митрополита д-ра Степаніча гремільно явились були на авдієнції у Ватикані у Св. Отця, вернулися вже домів з благословенством для хорватського народу.

Лишився у Ватикані ще на деякий час крижевацький єпископ д-р Нярадій. Ватикан затримав його, щоб у подробицях обговорити справу наладнання церковних відносин на Карпатській Україні. Річ у тім, що Преосвященний д-р Нярадій був свого часу Апостольським Адміністратором Закарпаття і тому Святіший Отець особисто просив Преосв. д-ра Нярадія бути йому дорадником при реорганізації церковної адміністрації на Карпатській Україні, відповідно до нового положення та нових потреб.

Про церковні справи на Карпатській Україні пише також чеський „А-Зет".

„Греко-католицька капітула залишилася у мадярськім Ужгороді. В недалекому часі прийде до оснування гр.-кат. єпископства в Хусті; це було би сталося і на той випадок, колиб кордони не були змінені. Досі адміністративна область ужгородського єпископства складалася з трьох вікаріятів. Перший вікаріят обіймає область Східної Словаччини під управою крилошанина Чудалого, другий вікаріят пужанської области, з осідком у Доманинцях, адмініструє крил. Когутич, а третій вікаріят области Тячева управляє крил. Еґреші. Цей останній вікаріят буде інстанцією для ведення переговорів з державною владою. Канцелярію цього східного вікаріяту веде д-р Мураній з єпископської канцелярії в Ужгороді, який залишився на Карпатській Україні. В Хусті чекають на перші розпорядки Святої Конґреґації в Римі у справі впорядкування церковної управи на Закарпатті.

—o—

Маніфестація в Хусті.

Вчора, в неділю 20. ц. м. у Хусті відбулася величава маніфестація української молоді та членів „Народньої Оборони Карпатської України — Січ". На маніфестацію прийшла сила народу з околиці. Присутні маніфестували на честь уряду й автономії. Після маніфестаційних патріотичних промов, сформувався похід, який пройшов вулицями міста. На кінці похід передефілював перед національним прапором, що висить на будинку голови уряду.

На Карпатській Україні повний спокій.

Усі чеські радіовисильні, зокрема український спікер у радіовисильні Банска Бистриця стверджують знову, що всі поголоски та закордонні газетні звістки про неспокій на Карпатській Україні не відповідають правді. Населення живе у повному спокою. Всі атаки терористів-диверсантів відбиті, зрештою вони не перервали нормальної праці уряду й усього населення та не вивели життя країни з рівноваги. Неправдою є також, немов якінебудь громади складали просьбу, щоб їх прилучити до Мадярщини. Зате правдою є, що закарпатська делеґація у делімітаційній комісії виступила з внеском прилучити деякі пограничні громади до Карпатської України, мотивуючи свій внесок документованими заявами мешканців даних громад.

Nr. akt. VI. 1. Pr. 602/38. — Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd Okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie, w składzie Przewodniczący Wiceprezes S. O. Ł. Malicki, Sędziowie: S. O. dr. J. Locker i S. O. T. Olchawa, w sprawie konfiskaty czasopisma pt. „Diło" z daty Lwów, dnia 4. XI. 1938 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 602/38 na posiedzeniu niejawnym w dniu 10. listopada 1938 r. po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 3. XI. 1938 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Diło" nr. 245 z daty Lwów 4. XI. 1938 r. zawierającego: 1) w artykule pt. „Hori smijem sercia" a) w ustępie od słowa „Derżawni" do słów „wid nas", b) w ustępie od słów „ce bude" do słów „mižnarodnioho prawa", c) w ustępie od słów „My buły" do końca artykułu, 2) w artykule zaczynającym się w tytule i od słowa: „Nyszcza" w całości z tytułem. 3) w artykule pt. „1. łystopadowe świato u Drużyni kniahyni Olhy u Lwowi" w ustępie od słowa „druzi" do końca artykułu — znamiona ad 1) i 3) przest. z art. 154 § 1 i 2 kk. ad 2) wyst. z art. 170 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12. 1862. Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Ustęp ad 1) i 3) propaguje ukraińskie nacjonalistyczne hasła separatystyczne i w ten sposób publicznie nawołuje do zbrodni stanu. Artykuł ad 2) w ten sposób tendencyjny i świadomie fałszywy wyolbrzymia ostatnie wypadki na terenie m. Lwowa, a w taki sposób szerzy nieprawdziwe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny. Przewodniczący Ł. Malicki wr. Wiceprezes S. O. Protokolant mg. Barabolak wr. Za zgodność wr. Kol kier. sekr.

Nr. akt. VI. 1. Pr. 605/38. — Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd Okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w składzie Przewodniczący Wiceprezes S. O. Ł. Malicki, Sędziowie S. O. dr. J. Locker i S. O. T. Olchawa w sprawie konfiskaty czasopisma pt. „DIŁO" z daty Lwów dnia 5. XI. 1938 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 605/38 na posiedzeniu niejawnym w dniu 10. listopada 1938 r. po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 4. XI. 1938 r przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Diło" Nr. 246 z daty Lwów 5. XI. 1938 zawierającego: 1) w tytule artykułu zaczynającego się od słów „Pokłyk wojewody" następne słowa oraz w tymże artykule: 1) w ustępie od słów „I koły i nyni" do słów „i naslidky", b) w ustępie od słów „Ale spokij" do słowa „polski", 2) w artykule zaczynającym się w tytule od słów „Dalsze nyszczat" w całości z tytułem 3) w artykule pt. „Nowynky" a) w ustępie od słowa „za opys" do słów „u Lwowi", b) w ustępie od słów „Naszym studentom" do słów „koło 600 zł" — znamiona wyst. z art. 170 k.k. ad 3) nadto przest. z § 24 ust. druk. z 17/12 1862. Dzpp. Nr. 6 1863 zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Wymienione ustępy przedstawiają w sposób tendencyjnie i świadomie fałszywy sytuację wewnętrzną w Polsce w szczególności na odcinku mniejszościowym, oraz wyolbrzymiają ostatnie wypadki na terenie m. Lwowa i w ten sposób szerzą nieprawdziwe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny. Nadto ad 3) podaje świadomie, wiadomości skonfiskowane w czasopiśmie „Diło" nr. 245 z 4. listopada 1938 r. Według §§ 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący Ł. Malicki wr. Wiceprezes S. O. Protokolant mg. Barabolak wr. Za zgodność wz. Kol kier. sekr.

Ужгород в години евакуації.

(Від нашого спеціяльного кореспондента).

Ужгород, 9. листопада.

Завтра зранку ввійдуть мадяри до Ужгороду. І від завтра не буде це вже Ужгород, але Унґвар. Немезида обертає чергову сторінку історії цього міста з глумливою усмішкою. Бо прецеденсів зради самого себе у світі щораз менше. А це місто зраджує само себе, своє нині і своє завтра, зраджує з радістю раба, що затужив за чужою владною рукою заки ще зрозумів суть і розкіш самогосподарювання.

Склявус сальтанс.

Траґізмом великого історичного непорозуміння надихана атмосфера Ужгороду. На вулицях усе частіші вистріли, все частіше кров темною соковитою плямою розливається на камяних плитах пішеходів. Від учора панує тут стан облоги, в шостій годині вечора завмирає тут усякий рух, усі каварні й ресторани позачинювані. А проте ніч гуде сальвами вистрілів, криками і стукотом погоні.

Вчора нарахували в місті 12 трупів, нині перед вікнами готелю, де живу, перед старим мостом понад Уж, упав від кулі чеський старшина. Кілька хвилин пізніше, на тому самому місці, полева жандармерія розстріляла двох, зловлених зі зброєю у руці, цивілістів. Їхні тіла кинули в Уж.

Нині також кривавий свій день мала василіянська гімназія. Десяток людей із мадярської, т. зв. порядкової сторожі, вдерлися до будинку манастиря і під загрозою револьверів примусили протоігумена о. Булика, евакуватися. Нападові проводив жид, постійний шофер протоігумена. Боївка поводилася брутально. Черцям дозволили взяти тільки найконечніші речі; каплицю збещещено. Кільком братчикам, яким дозволили залишитися для втримання порядку в манастирі, — приказали себе пізніше гостювати обідом. Принесли горівку і вино, бенкетували... і потім грабили. Не пощадили навіть манастирських вилок і ножів, ховаючи їх на резерву по кишенях.

І на це прийшла нагло... чеська полева жандармерія, що ослонювала відворот останніх частин армії. Окружили будинок, вбігли до середини з ручними гранатами в руках, внесли до передсінка скоростріл. Почалася ревізія „ревізорів", що з тремтінням попідносили руки вгору. Найшли зброю і покрадені предмети по кишенях.

Що було далі не опишу. Братчики все ще не змили крови з долівки і зі стін та не можуть прогнати заперед очей примари шістьох розстріляних під муром...

Всі оо. Василіяни з о. протоігуменом виїхали до Малого Березного, де найшли притулок у тамошньому, малому і похиленому до землі від старости, манастирі.

Подаю тільки фраґменти, бо цілости не сила охопити.

Евакуація державного майна йде далі. Не стає вантажних авт і не стає рук для праці. Військо турбується в першу чергу за майно своє і чеських урядовців, що забирають зі собою цілу обстанову своїх помешкань не залишаючи навіть найменшої речі. В таких умовах мін. Ревай, що переводить евакуацію та одночасно єдино репрезентує цивільну владу — стає перед непереможними труднощами. А проте люди працюють. Начальники ресортів разом зі шкільною молоддю зносять до вантажних авт на плечах меблі, книги, лямпи, телефонічні апарати...

Скоро, скоро!...

А всюди він, Ревай, не міністр, не репрезентант уряду, але людина, що горить під маскою спокою, що хоче розумом, очима — охопити все, зберегти все і запанувати над усім. Рідко вдається бачити, щоб в одній людині так ядерно ясно вмів зосередитися ввесь зміст влади, її волі та її сила.

Зпоміж цивільного населення нині евакууються ще найбідніші. Багато із них іде з клунками в напрямі Доманинець, того передмістя Ужгороду, що опинилося вже в нових межах Карпатської України. Вертаючись нині з Краєвого Уряду я бачив батька з наплечником і величезним клунком, а обіч дівчинку може шости років, що одною рукою вела козу, а в другій тримала міцно притулену до грудей ляльку і тихо хлипала.

Коли я ту дівчинку цілував у русяву головку, видалось мені, що цілую заплакану душу українського Ужгороду.

•

За годину виїду з цього міста. Нічого мене вже не вяже з ним, хіба спомин минулого. І те минуле було карикатурне і болюче. Українське в ньому було таке мініятурне, таке придушене, як квітка на пустарищі придавлена чоботом кондотієра. Бо кондотієри були сіллю цього міста. Формували його нове обличчя і ґальванізували його занроднілий політичний нерв мадярони і москвофіли, космополітизували жиди, експльоатували морально чехи. Вониж, як владні опікуни, були найбільшими деморалізаторами Закарпаття.

Нині це належить до минувшини, мабуть так само болючої для них, як і для нас. Порожній став Ужгород. Налякані станом облоги і подіями останніх годин люди, не виходять на вулиці. Але знаємо, відчуваємо, що радість живе поза мурами цих будинків. Проблема тільки: скільки у ній щирости?.. Во нпр. жиди у своїй провідній верстві — турбуються. Їх лякають не тільки арійські тенденції, що істнують тепер у Мадярщині, але куди більше — препогані господарські перспективи.

Зразок:

До знайомого італійського журналіста, що протелефоновує з готелевої кабіни свою чергову реляцію до Риму, підходить господар — жид, і просить настирливо:

— Телефонуйте, пане що Закарпаття не втримається без Ужгороду і Мукачева. Це катастрофа для цілого краю. Ми згинемо і вони згинуть...

Італієць очевидно телефонує, додаючи, вже від себе, що такий зрештою погляд цілого населення країни.

Нагорі в голю готелева служба шиє поспішно триколіровий мадярський прапор. З держака зірвали саме жовто-блакитний. Вже непотрібний.

Панцирне авто дудонить по вулиці. Тонкі цівки скорострілів виглядають наче колючки їжака. Останні військові стежі переходять через міст.

Вже час. Треба їхати. Одним з останніх вантажних авт, чи селянською фірою, чи і врешті доведеться перейти пішки через місток на каналі до Доманинць?...

А далі?. Що Бог дасть і воля і сила цього століттями одурманюваного і окраданого українського люду. Цього люду до якого нарешті усміхається життя найкращим у світі усміхом волі.

Роман Голіян.

—o—

Інтервю мін. Ревая

ДЛЯ ПРЕДСТАВНИКА НІМЕЦЬКОГО ПРЕСОВОГО БЮРА.

Після ухвалення федеративним урядом конституції для Карпатської України міністр Ю. Ревай прийняв представника Німецького Пресового Бюра у Празі, якому зясував політичну ситуацію Карпатської України.

„Положення внутрі нашої країни — заявив міністр Ю. Ревай — дуже задовільне. Віденський арбітражний присуд змінив господарську й політичну ситуацію Карпатської України, але це рішення в нічому не спинило праці над розбудовою нашої держави.

Населення довіряє владі. А коли і є які трудноші — вони не походять знутра, але ззовні. Дивне, що деякі держави, що вже давно прийняли рішення віденської арбітражної конференції — сьогодні з ним не погоджуються і толерують те, щоб через їхні кордони переходили в Карпатську Україну озброєні банди.

Саме сьогодні федеративний парлямент ухвалив конституційний закон про автономію Карпатської України. Населення Карпатської України отримало всі належні йому права та відтепер є рівнорядним чинником у федеративній державі чехів, словаків і українців.

Єдина справа, що її не вирішено — справа офіційної назви країни. Цю справу — згідно з ухваленою конституцією — вирішить сойм Карпатської України.

Влада ставить своїм найбільшим обовязком на найближче майбутнє — дати населенню працю і хліб".

Конституцію Карп. України ухвалив федеративний парлямент.

В СУБОТУ 19. Ц. М. ФЕДЕРАТИВНИЙ ПАРЛЯМЕНТ У ПРАЗІ УХВАЛИВ КОНСТИТУЦІЮ ДЛЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

ПАРЛЯМЕНТ УХВАЛИВ ЗАКОН ПРО КОНСТИТУЦІЮ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ЗГІДНО З ПРОЄКТОМ, ЗАЛИШАЮЧИ ЛИШ СПРАВУ НАЗВИ КРАЮ МАЙБУТНЬОМУ АВТОНОМНОМУ, КРАЄВОМУ СОЙМОВІ.

Сенат приняв конституцію в першому читанні.

ПРЕСОВЕ БЮРО КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ПОВІДОМИЛО, ЩО ФЕДЕРАТИВНИЙ СЕНАТ ПРИЙНЯВ КОНСТИТУЦІЮ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ В СУБОТУ 19. Ц. М. ПОПОЛУДНІ ПО ПЕРШОМУ ЧИТАННІ.

—o—

Хроніка Совітської України.

ХАРКІВСЬКИЙ ОПЕРОВИЙ ТЕАТР У НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ.

Державний харківський театр дістав новозбудоване приміщення в районі, де розташовано найбільші промислові підприємства. Театр має величезну сцену, устатковану десятками найновіших механізмів. В театрі 1.500 місць для глядачів.

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНИ ГОГОЛЯ.

Через зміну колективу й художнього проводу відкрився сезон в запізненням песою Корнійчука „Правда". До репертуару театру принято історичну драму Корнійчука „Богдан Хмельницький", історичну песу О. Толстого, „Петро І", песи Горкого, Погодіна, Афіногенова, „Одруження" Гоголя, „Безталанну" Карпенка Карого.

5. ДЕРЖАВНИЙ РОБІТНИЧО-КОЛГОСПНИЙ ПЕРЕСУВНИЙ ТЕАТР.

Він обслуговує робітничі клюби Києва і найближчі до Києва колгоспи. Останній час він виступає з песою „Сорочинський ярмарок" з переробці Старицького. Рецензент ґазети „Вістей", побачивши двічі цю виставу в Київському клюбі трамвайників, прийшов в жах, така скла[illegible] ній найдешевшого шаржу, власних вигадок, [illegible] вибачного на сцені циркового штукарства [illegible] „малоросійщини" часів Гаркуна Задунайськ[illegible]. „Можна собі уявити, що роблять актори з ці[illegible] вистави по колгоспах" — викликує рецензе[illegible] „Вістей". Можна собі уявити, додамо і ми, [illegible] виглядає ця вистава, коли вона так [illegible] рецензента „Вістей"!!

В ЧЕРНІГІВСЬКОМУ МУЗЕЇ ІМЕНІ КОЦЮБИНСЬКОГО.

У вересні ц. р. відвідало 3.700 осіб.

ВИПУСК НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИХ КНИГ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ.

Інститут історії Академії Наук наміти[illegible] пустити книжки про Дмитра Гуню, Нал[illegible] Богуна, Палія, Ворошилова, Будьонного, Щ[illegible]са, Пархоменка та інших. Д.

—o—

З українського життя у Північній Америці.

ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО З НАГОДИ 950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ В НЮАРКУ.

В неділю 28. серпня нюарська українська громада відсвяткувала 950-ліття хрещення Руси-України, на фармі українського громадянина п. І. Штогрина в Мавит Бетел Ровд, Н. Дж. Ранком в год. 9-ій починається великий рух. Біля церкви і школи сходяться учасники свята і всідають до автобусів, щоб їхати на місце свята. В десятій годині відїхали автобуси до Мавит Бетел Ровд, де в год. 11. почалося велике торжествене свято. Біля престола пів віночком стали в одностроях сестри Червоного Хреста, перед престолом братство з хрестом і прапорами, навколо них вірні. Торжественну Службу Божу відправив парох о. Мирон Данилович, підчас якої співав гарно хор Бояна під проводом свого дириґента. По євангелії о. Данилович виголосив гарну ювилейну проповідь. По Службі Божій відспівано многоліття св. Отцеві, Митрополитові, Кир Андреєві, Єпископові Кир Константинові і цілому українському народові. На закінчення хор відспівав „Боже Великий". Підчас співу ввесь нарід клячав на зеленій траві з молитвою на устах.

По Службі Божій пішли всі походом з процесією на північний захід до річки, співаючи пісню „Пречистая Діво Мати". Навколо річки станули сотні народу до участи у водосвяттю. Підчас богослуження з грудей приявних понеслась пісня „Пресвятая Богородице спаси нас". Чар природи манить людину до цього місця. Сонечко, яке пригрівало вірних своїми полудневими проміннями, закрили дерева. Під деревом задумався один з приявних, який полинув думками у рідний край, де бачив такі гарні водосвяття як ще був молодим юнаком. Доля вигнала його з рідної землиці і блукаючи до цього часу на чужині, не бачив від того часу такого гарного торжества. І немов з просоння потягає за народом пісню зі сльозами в очах, „Богородице спаси нас".

По водосвятті священик покропив вірних свяченою водою, які вернулись походом з піснею на устах на місце, де відправлялася Служба Божа. Опісля всі пішли на відпочинок. У самій середині села посідали під деревами, весело гуторячи між собою і любуючись гарним красвидом. Тимчасом Ігнатій Брик, впорядчик свята, дав гасло комітетові, щоби швидко обслуговували гостей. По обіді відбулися святочні промови. Три промовці говорили по українськи. один по англійськи. п. І. Романишин, студент університету, який гарно обду[illegible] промовою вивязався якнайкраще. Свято [illegible]чив хор „Бояна" многоліттям власти[illegible] фарми п. І. Штогринові, всім приявн[illegible]тям і цілому українському народові та [illegible]вав „Ще не вмерла Україна". Зчерги відбу[illegible] весела забава аж до вечора. Память про [illegible]лейне торжество 950-ліття хрещен[illegible] Руси-України залишиться на довго в усіх учасн[illegible] свята.

ПАМЯТНИК СВ. ВОЛОДИМИРА У КЛІВЛЕН[illegible]

У Клівленді, Огайо, відкрито торжествен[illegible] у приявности 2.000 українців памятник св. Володимира Великого. Памятник виконав [illegible]мий український різьбар Олександер Архи[illegible]ко. Памятник св. Володимира стоїть в укр[illegible]ськім городі, що його подарував [illegible] Рокфелер.

ВЕЛИЧАВИЙ ЕВХАРИСТІЙНИЙ КОНГРЕС [illegible] СТЕМФОРДІ.

У днях 3. 4. і 5. вересня ц. р. відбувся [illegible]чаво евхаристійний конгрес у Стемфорді, [illegible]нетикат. Конгрес почався в суботу [illegible] до Господа Нашого Ісуса Христа, а по [illegible] відбулася сповідь. В неділю відправлено [illegible] Служб Божих і на одній з них [illegible] проповідь. Пополудні були відчити і [illegible] хори уладили концерт. Вечором був [illegible]ний похід з Найсвятішими Тайнами. В [illegible]ділок відправлено знову кілька читаних С[illegible] Божих, а вполудне співану архиєрейську [illegible]жбу Божу з проповідю. Співали [illegible]чені хори. На це велике церковне свято [illegible]ло 2.000 вірних, які записали свої імена. [illegible]ва семинарії подбала, щоб вірні могли [illegible] теплі і зимні перекуски.

УКРАЇНСЬКА ЕКОНОМІЧНА РАДА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

В неділю 25. вересня ц. р. відбулася [illegible]лядельфії нарада представників [illegible] позамісцевих українських установ у [illegible] економічної організації американських [illegible]їнців. Нараду скликала управа україн[illegible] будівельно-позичкового товариства ([illegible] нієн Билдинг енд Лови Асошіейшен) з [illegible]дельфії, а саме пп. Теодор Чемерис, [illegible]димир Галан і Михайло Дубас. На нараді [illegible]шло понад 50 поважних громадян, [illegible]ників відділів усіх українських [illegible] асекураційних установ з Філядельфії і [illegible] Філядельфії був проф. Гр. Герман, [illegible] голови Українського Народного Союз[illegible]

видіння заступав п. Чемерис, а „Америку" д-р Л. Цегельський. Нарадами проводив п. Чемерис, реферат виголосив д-р Галан. Дискусія була дуже річева і поважна. По нараді принято низку резолюцій.

ВЖЕ ВИСВІТЛЮЮТЬ ФІЛЬМУ „ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ".

Накручування другої української фільми „Запорожець за Дунаєм", заходами канадійської „Авраменко Фільм Компані" успішно закінчилося 28. вересня ц. р. Висвітлювання цієї фільми почалося з початком листопада ц. р. З нагоди закінчення фільми надійшла до фільмової студії у Вінніпегу з Нюйорку телеграма, в якій дирекція фільмового виробництва складає всім своїм приятелям, уділовцям, позичковцям, членам і багатьом прихильникам сердечну подяку за їх щиру моральну і фінансову допомогу.

ПАМЯТНИК МАРКІЯНОВІ ШАШКЕВИЧЕВІ У КАНАДІ.

„Рідна Школа" ім. М. Шашкевича у Вінніпегу, Манітоба, Канада рішила в найближчому часі приступити до будови памятника М. Шашкевича, пробудителя Галичини. На памятку дістала управа товариства від міської ради Вінніпегу одну з кращих площ у місті.

П. ЛУЧКОВИЧ ЗНОВУ БУДЕ КАНДИДУВАТИ...

Б. посол до федерального парляменту Михайло Лучкович, вернувся недавно з Ванкуверу, Бритіш Коломбія, де він лікувався і замешкав з родиною в Едмонтоні.

П. Лучкович відвідав недавно своїх багатьох знайомих в окрузі Вегревілл, Альберта, які звертались до нього з пропозицією, щоб знову кандидував у домініяльних виборах, що відбудуться вже мабуть весною.

ВІДГОМІН ПОДІЙ НА ХОЛМЩИНІ.

В неділю 18. вересня ц. р. відбулось у Вінніпегу, Манітоба Канада, велике віче українського громадянства у справі відомих подій на Холмщині і Підляшші. В демонстраційному поході взяло участь 3.000 українців греко-католиків і православних. Похід сформувався коло школи Страткона в північній частині Вінніпегу і перейшов у зразковому ладі вулицями Борровс, Мейн, Портедж і Мал до салі міської авдиторії, де відбулось масове віче. На вічу промовляли: о. д-р Василь Кушнір, парох церкви св. Володимира й Ольги, адв. В. Арсенич (по анґлійськи), В. Г. Меклейн (анґлієць) і ред. Дацків.

В поході несли крім прапорів: українського і канадійського ще вісім великих таблиць з написами в анґлійській мові. Віче ухвалило відповідні резолюції з протестами.

Д-Р ІВАН ЯЦІВ ПРО СВОЇ ВРАЖІННЯ З ЕВРОПИ.

Щоденник „Ді Віндзор Дейлі Стар" з Віндзор, Онтеріо, Канада помістив обширне інтерв'ю з відомим українським адвокатом з Віндзору, д-ром Іваном Яцівом, який недавно вернувся з поїздки по Галичині та Европі.

Д-р І. Яців поділився з читачами згаданого щоденника своїми враженнями про відносини в Німеччині, Чехословаччині, Польщі та Румунії торкнувшись теж положення українського народу в Польщі і Румунії.

Проти пашквілів „Комаря".

I.

Управа Союзу Українок-Еміґранток у Польщі подає до відома Українського Громадянства про приєднання до протесту Гол. Виділу Союзу Українок, проти вміщеного у ч. 45 „Комаря" пашквілю під назвою „Арендарі", та висловлює обурення, що такого характеру статті знаходять місце в українській пресі.

Голова Управи Союзу Українок-Еміґранток:
М. Лівицька.
Секретарка: **М. Науменко.**
Члени Управи:
С. Лукасевич, Е. Янчевська, Г. Панасенко, О. Шайдевич, Г. Винникова.

II.

Комунікат

РАДИ ТОВАРИСТВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ ІМ. І. ФРАНКА. У ЛЬВОВІ.

Розглянувши скаргу ред. Івана Кедрина-Рудницького в справі кількакратного нарушення його громадянської чести в „Комарі" Едвардом Козаком, редактором і рисівником „Комаря" Рада Товариства рішила передати негайно справу дисциплінарному судові Товариства, а до часу вирішення тієї справи припинити ред. Едварда Козака в правах члена.

Львів, 10. XI. 1938.

Рада Товариства.

•

Після кількох попередніх державних та станових судів з приводу непристойних особистих атак „Комаря" — маємо нову серію скарг, судів і присудів та ріжних заяв. Після комунікату Гол. Виділу „Союзу Українок" та „Дружини Княгині Ольги" з протестом проти одного пашквілю у „Комарі" маємо оце комунікат Управи Союзу Українок-Еміґранток у Польщі та справу в суді ТОПІЖ-у. Знаємо, що проти „Комаря" відбувається теж громадський суд та що випадами „Комаря" проти деяких громадян має зайнятись також управа одного товариства. І все це — в осени 1938 р., коли йдуть такі події у широкому світі та на українських землях, коли стільки проблем вимагає призадуми й полагоди, коли річ іде про долю держав і народів! Це справді ніде нечувана й небувала річ, щоб у таких часах якийсь часопис ставив собі як місію **воювати з особами** та своїми огидними пашквілями доводити до того, щоб ними займалися цілі організації і поодинокі громадяни. Який глузд, яка ціль, для чийого добра така „пресова" робота?!

З українського життя в Бразилії.

Затривожений алярмами польської преси про те, що тоталістичний уряд у Бразилії зовсім зліквідував національне життя інородців, я звернувся до одного з найстарших і найповажніших громадян у Парані з запитом, як представляється сьогодні наше життя в тій країні і дістав вичерпні інформації, якими хочу поділитися з ширшим загалом. Вибираю очевидно тільки найважніше.

— Питаєте, — пише наш земляк, купець в одній нашій оселі — як живеться нам у новому режимі. Мушу сказати, що куди краще, як за старого режиму. Тепер більше шанують право, прийшов кінець давній самоволі всяких шефів і підшефів, минулися псевдореволюції, передвиборчі пропаґанди, бо нема ніяких партій; всі партії покасовано. Прийшов кінець будові держав у державі, і ті, що це експериментували, гірко покутують. Нам треба учитися від бразилійців заводити лад і не повторювати гріхів з 1918-19 рр. Ми тут на місці багато дечого навчилися.

Ваше діло, „Український Союз у Бразилії" і часопис, який при Союзі засновано, тримаються й досі, тільки Колеґія, відколи ви відійшли, стоїть пусткою. Союз сьогодні є єдиною українською організацією в Бразилії і стоїть на твердих основах, бо до нього належать тепер усі українські світські товариства в Бразилії.

Під сучасний мент Союз збирає жертви на бурсу в Куритибі і вже має приблизно 40 тисяч на ту ціль. Думають також про заснування товариства обезпеки на зразок північно-американського Союзу. Часопис „Український Хлібороб" тепер виходить у збільшеному обємі. Виходить також гумористичний півмісячник „Батіжок", який „батожить" у першу чергу ваших колишніх противників, головно за їх спроби повалити Союз, п. п. Коршнівського і Куца. Перший з них десь перед роком став обїздити оселі і збирати гроші на „Науково-Історично-Інформаційний Ілюстрований Журнал Зорю", який і почав видавати в Сан Павльо, зразу нападаючи на Союз та розхвалюючи Винниченка та жидів, мовляв, вони внесли в Україну культуру та воювали попліч з українською армією. Та наша еміґрація скоро похопилася і часопис громадно стала звертати редакції, та ще й з дописками, щоби висилала свій часопис до Палестини. По кількох місяцях „Зоря" упокоїлася.

Більш-менш у тому самому часі п. Матіський від куритибського „У. Центру" став видавати часопис під назвою „Наш Напрям", теж перехвалюючися, що не спочине, поки не повалить „У. Союз у Бразилії". Вивязалася війна, дійшло навіть до пресового процесу, який скомпромітував п. Матіського, що мусів уступити зі становища редактора. Часопис попав у руки п. Куца, який продовжував руїницьку роботу свого попередника та покінчилося тим, що і ця одноднівка віддала Богу духа, зївши чимало людського і громадського гроша. П. Куц опинився в ролі залізничого кондуктора.

На полі бою залишився тільки давній Союз, який тепер має при головній куритибській вулиці „15-го листопада" гарну репрезентативну салю, куди на збори приходять поважніші особи з уряду і представники інших національностей, як напр. німців.

З дальшого змісту письма можна довідатися про багатьох українців, між іншим про нашого козака невміраку Осипа Шпитка.

„Шпитко — казали — вже був упокоївся, бо щось більше, як рік, не давав про себе знати, а тепер знову воскрес і живе далі в Ріо де Жанейро та нарікає на свою долю. Листується зі мною, а на світлині він білий дідусь з велитенською бородою, але ще доволі бадьорий. Пише, що як би йому добрий борщик і молокс, то пережив би ще хоч 20 років. Все такий химерний, як був замолоду".

Із вісток про інших наших давніх інтеліґентів в Бразилії, головно про вчителів по наших приватних школах, виходить, що ліквідація, яка постигла польське приватне шкільництво, наших шкіл і вчителів не торкається. Значить, наше національне життя в Бразилії існує далі, з тією хіба ріжницею, що воно тепер ще краще розбудоване. Між іншими здобутками на економічному полі годиться згадати про велике, одне з найбільших у Бразилії, підприємство торговлі деревом, що має кілька тартаків і в 1937 р. мало чистого прибутку приблизно пів міліона мільрейсів.

Збільшився також значно контингент нашої нової інтеліґенції, що вийшла вже з бразилійських середніх і високих шкіл. Річ тільки в тому, щоби ця інтеліґенція залишилася вірною національности своїх батьків. Та як дотепер нема причини боятися за неї.

Накінець треба підкреслити, що наша бразилійська еміґрація дуже цікавиться сьогоднішніми політичними перемінами в середній Европі, головно наскільки вони торкаються української проблеми, і під цим оглядом у них помітний великий оптимізм.

П. К.

—o—

ПРАВОСЛАВНИЙ ЕПИСКОП У КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Пресове Бюро Карпатської України повідомляє, що з Юґославії приїхав через Будапешт на Карпатську Україну православний епископ д-р Раїч, який зупинився в Копашневі біля Хусту, щоб там відправити богослуження.

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ!

Витаю вільних синів Карпатської України!

ПРОМОВА МІНІСТРА Ю. РЕВАЯ, ВИГОЛОШЕНА В СУБОТУ 19. ЛИСТОПАДА В ГОД. 17·50 НА ВСІХ ЧЕСЬКИХ ТА СЛОВАЦЬКИХ РАДІОВИСИЛЬНЯХ.

Цю промову видрукували ми в додатку до недільного числа до провінціонального видання. Тому, що львівські читачі його не дістали, подаємо її вдруге — Редакція.

„УКРАЇНЦІ Й УКРАЇНКИ, ГРОМАДЯНИ Й ГРОМАДЯНКИ!

Передаю Вам щирий привіт! Сьогодні закінчилася боротьба за політичні права українського народу по цей бік Карпат. За минулий тиждень колесо історії скоро покотилося вперед.

Прийшли події, що рішали про долю народу по цей бік Карпат. Бути нам чи не бути! Чи маленька горстка українського народу піде до волі, до праці на своїй власній землі, чи знову стане поневолена.

Доля пощастила! Нарід не підляг у важкому бою і став сувереном на своїй землі. Щоб собі зясувати вагу цієї радісної події, мусимо пригадати собі історію останніх тижнів. Від 11. жовтня ц. р. наш український нарід став писати нову сторінку свого життя, своєї історії. Влада перейшла до своїх рук. На чолі влади станув Андрій Бродій. Крім радости з приводу цієї події, зродилось затривоження, що влада дісталась у руки людей, які під впливом довголітньої неволі не позбулися рабського духа і готовости приниженої служби для чужих.

Треба було звернути увагу, щоб наш нарід не став обектом торгу, щоб знову не попав під ярмо. На щастя зрадницькі пляни не вдалися.

26. жовтня ц. р. центральна влада назначила батька нашого відродження о. д-ра А. Волошина головою нашого уряду.

В останній хвилині треба було відбити натиск на міжнародньому форумі. Українські свідомі маси стали під проводом своєї інтелігенції одноцілим фронтом проти продажних політиків, проти Бродія і Фенцика, який втік за кордон. Наш нарід став не лиш паном своєї землі, але і виявив теж, що він вповні дозрів до самостійности.

Прийшов день 3. листопада, коли то арбітражна комісія устійнила нові границі. Ми втратили нашу столицю, осередок нашого політичного, культурного, церковного і господарського життя. Здавалося, що наш нарід не видержить цієї страти. Вороги сподівалися, що ми будемо капітулювати, що нарід пропаде. Одначе наш нарід переболів цю втрату. Важкий удар не захитав його і він напруживши всі свої сили до важкої праці, не піддасться, збереже честь, історію і державу. Вороги помилились! Грубо помилилися.

Наш уряд перенісся до Хусту. Перед нашим народом станули нові можливости життя. Широкі маси з відданою йому інтелігенцією виявили незломну віру у незалежне вільне життя. Наш селянин та інтелігент знайшли себе. Нарід зрозумів себе. Широкі маси виявили зрілість до самостійного, державного життя, незломну віру, викидаючи поза скобки всіх зрадників і слабодухів.

СЬОГОДНІ 19. ЛИСТОПАДА ПРАСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ УХВАЛИВ КОНСТИТУЦІЮ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ПІДКАРПАТТЯ. У ЧЕТВЕР 17. Ц. М. ЗГОЛОСИВ Я ПРОЄКТ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЗАКОНУ ПРО АВТОНОМІЮ. ЦЕЙ ЗАКОН СЬОГОДНІ УХВАЛЕНО, У ВІВТОРОК 22. Ц. М. ПРИЙМЕ ЙОГО СЕНАТ.

ВІД СЬОГОДНІ НАСТАЛА НОВА, РАДІСНА ДОБА В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД СТАВ ВІЛЬНИЙ І НЕЗАЛЕЖНИЙ, СТАВ СУВЕРЕНОМ НА НАШОМУ ПІДКАРПАТТІ.

ВСЕ, ЩО ОГІРЧУВАЛО ДОСІ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД — ПРОМИНУЛО!

ТИ, УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ СТАВ ЗОВСІМ ВІЛЬНИМ І НЕЗАЛЕЖНИМ. ЩАСТИ ТОБІ БОЖЕ НА ШЛЯХУ ДО ЦЬОГО ВЕЛИКОГО ДІЛА. ТИ СТАНУВ З НИНІШНІМ ДНЕМ НАРІВНІ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ НАРОДАМИ. ЖДЕ НАС ВЕЛИКА Й ТЯЖКА ПРАЦЯ. МИ ВСІ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ МУСИМО РОЗБУДОВУВАТИ НАШУ ДЕРЖАВУ — ВСІ РАЗОМ: СЕЛЯНИ, РОБІТНИКИ ТА ІНТЕЛІҐЕНТИ, ВСІ ВПЕРЕД, НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПЕРЕШКОДИ. СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ РОЗБУДУЄМО НАШЕ ПОЛІТИЧНЕ, ГОСПОДАРСЬКЕ Й КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ, ПОДБАЄМО ПРО ХЛІБ І ДОБРО. ТРУДНОЩІВ НЕ БУДЕМО БОЯТИСЯ.

ВИ, СЕЛЯНИ Й РОБІТНИКИ СПОВНИЛИ СВОЄ ЗАВДАННЯ, ЩО НА НАС ВПАЛО: ВІДБИЛИ НАСТУПИ ТЕРОРИСТІВ. НАЙКРАЩІ СИНИ ЗПОМІЖ ВАС ГИНУТЬ У БОРОТЬБІ З ВОРОГАМИ. ВИ ПЕРЕВЕЛИ ЧИСТКУ ВОРОЖИХ НЕДОБИТКІВ І ЗРАДНИКІВ.

УРЯД ВАМ ДЯКУЄ. МАРНІ ВСІ ЗУСИЛЛЯ НАШИХ ВОРОГІВ. ЇХ ПЛЯНИ НІКОЛИ НЕ ВДАДУТЬСЯ. НАШУ СВОБОДУ БЕРЕЖЕ ВАШ БАТЬКО О. ВОЛОШИН НА ЧОЛІ УРЯДУ, НАШЕ ГЕРОЙСЬКЕ ВІЙСЬКО ТА АРМІЯ ВЕЛИКОДЕРЖАВИ.

ВІРЮ, ЩО У ВІЛЬНІЙ ФЕДЕРАТИВНІЙ ДЕРЖАВІ ЧЕХІВ, СЛОВАКІВ ТА УКРАЇНЦІВ ДІЙДЕМО ДО ЩАСЛИВОЇ БУДУЧЧИНИ. КЛИЧУ ВСІХ ДО СПІЛЬНОЇ ПРАЦІ. КОЛИ РАЗОМ ПІДЕМО ДО ПРАЦІ, БУДЕМО ТВОРИТИ І РОБИТИ, ТОДІ І БОГ НАМ ДОПОМОЖЕ!

Чужинецькі гості в Хусті

Пресове Бюро Карпатської України подає, що в суботу 19. ц. м. премієр о. А. Волошин прийняв кількох закордонних журналістів, між ними і двох польських.

До Хусту приїхав представник німецького студентства з Райху Олександер Долежаль, який відвідав команду Організації Національної Оборони, щоб увійти у звязок з молоддю Карпатської України. Той представник покликуючися на слова премієра ґен. Сирового про вигідність тісної співпраці з Німеччиною висловив свою думку, що така співпраця справді буде

КАРО.

СИМПАТІЯ З ОГОЛОШЕННЯ.

I.

„Дрррр"... задеренкотів дзвінок при брамі.

Пан радник Мишковський саме ладився до сну, а тут цей навісний дзвінок.

— Зажду хвилину. Може це не до нас. І хтоб в таку пізню пору? І повигадували ті люди якісь непотрібні „іновації". На якого лиха мені дзвінок при брамі? Чоловік сидів би собі спокійно в хаті та тільки крізь віконце у дверях заглянув би, хто до нього йде, а так ні. Вигадали замикати брами (бач господар не потребує оплачувати сторожихи), а ти біжи з другого поверха надолину, як тільки комусь забагнеться подзвонити. Ні. Так довше не може бути. В найкоротшому часі переношуся з Личакова. То тільки тут такі порядки.

Настирливий дзенькіт дзвінка не вгавав. Служниця і жінка вже спали, радник мусів сам зійти відчинити браму.

— Ага. Це „Діло". І хочеться вам так пізно ходити, людям спати не давати.

— Ще не дуже пізно, пане раднику. Ще нема десятої.

— Хай вам буде і так. Люди поважні, як ми в таку пору вже люблять спати. Надалі прошу мені приносити часопис зранку.

— Добре, пане раднику. Завтра вже буду зранку. Я думав, що тепер, коли у світі твориться так багато нового, — всі цікаві чим скоріш мати газету.

— Ет, що там політика! Там і без нас зроблять, як схочуть, а мені важніше, щоб я добре виспався, бо мушу рано вставати до бюра.

II.

Двері вже замкнені на всі замки, закрутки, ланцюги, ключі. Радник переконується, чи не забув де щось замкнути та закрутити, а тоді йде з газетою у руці до спальні, світить на нічному столику лямпочку і вже лежачи в ліжку ладиться переглядати часопис

Глянути тільки на заголовки і годі. Цікаве тільки, чи не пише там чого Чіпка. Ще тільки гумор чоловіка при життю тримає. Але ні. — нема нічого. Замість політичних вісток білі плями, але їх найлекше прочитати. Новинки. — о, тут щось цікавого. Процес за убивство жінки зі заздрости. Ні, це дурниця. Мене вже таке не чекає. У моїй Мальвінці вже ніхто не залюбиться. Процес за фальшування метрик. Так, так... до всього чоловік мусить звикати, що робити? Дальше спортова сторінка. Ох, варто було зійти надолину за газетою. Тримаються добре хлопці з „України". Дай їм Боже здоровля. Сторінка без політики. Тут може бути щось цікавого. О, є. Нові способи відмолодження. Так, це може придатися. О, ще, як здобути богатство. Обійдеться, як досі нема, то вже й не буде. На оголошення нема навіть чого дивитися, хіба добре знати, чи нема в радіо якої цікавої закордонної авдиції. Ого! якесь цікаве оголошення, таке довге, щож це таке ?

„Пані в бурачковому капелюсі з білим пером у бронзовій нагортці, що в дні 12. жовтня в год. 4-ій сполудня їхала одинкою і висіла біля вулиці Ґенінґа, подасть ласкаво свою адресу для „Захопленого сусіда".

Це що такого? Читаймо ще раз. Ну так. Чорне на білім: бурачковий капелюх з білим пером, бронзова нагортка, вулиця Ґенінґа. Цілком певно. Ні, ні, це неможливе. Алеж так. Це моя Мальвінця. Господи! Дочекався чоловік на старість. А така все зламкова жінка була. Но, нема ради. Небезпечний вік. Так і є. Бурачковий капелюх, біле перце...

Пан радник спускає ноги з ліжка, вбирає виступці, закидає халат, йде у кімнату жінки. Присягнув би, що вона має бурачковий капелюх з білим перцем, одначе ніяк не може пригадати собі, якого коліру нагортка його жінки: бронзова, беж, попеляста — ніяк не вгадаєш. Треба таки зараз, доконче переконатися.

Сон, що вже оливом клався на повіки, втік кудись за ліси, за гори. Пан радник забув про свій шестий хрестик і молодечим швидким кроком скрадається у кімнату жінки. „Беж чи бронзова? може попеляста?" Молиться в дорозі, щоби нагортка була попеляста.

Тихцем, щоби нікого не збудити, — відчиняє шафу і з болем здвигає раменами.

— Так і є. Нагортка бронзова. Нема вже меншого сумніву. Це вона. Його вірна Мальвінця. Сльоза котиться поволі по сивих висках. — Мальвінцю, Мальвінцю! Того я дождався на старість.

Приступає до ліжка. Жінка пятнадцять літ молодша від радника. Тримається ще дуже добре. Розігріте сном її лице виглядає досить привабно. Щось шепоче крізь сон, усміхається. Радник вже бачить очима уяви „захопленого сусіда", до котрого вона напевне так радо усміхнулася.

Ех, жінки, жінки. І хтоб вам вірив? Однаково пятнацять, чи пятьдесять літ! Завжди шукаєте новини. Пухкі губи Мальвінці порушаються у сні. Ні. Так довше не може бути. На його засідання я тебе вже не пущу. О, ні, жінко, дам я тобі „захопленого сусіда".

Подріботів спати, придумуючи способи помсти над жінкою, якій доля присудила бурачковий капелюшок з білим пером.

(Далі буде)

Смерть великого приятеля українців.

МИКОЛА ҐЕ.

Зі смертю Миколи Ґе відходить в небуття одна з найцікавіших постатей Женеви та один з найбільших, хоч і мало відомих українцям, приятелів України, який відіграв визначну ролю в українській пропаґанді в часі української державности. Син швайцарця і польки, уроджений у Фльоренції, вихований у Київі і протягом довгих років секретар та особистий приятель Льва Толстого, Микола Ґе пережив небуденне життя та знав близько більшість визначних осіб за останні 50 років. Глибокий ерудит, він володів добре кількома славянськими та романськими мовами і довший час професорував у Парижі та в Женеві. В Женеві він пізнав ґрафа Михайла Тишкевича, тодішнього українського посла, спочатку до Ватикану, потім на мирову конференцію і дав до його розпорядження свої величезні звязки. Він виступав у пресі та з викладами в обороні України, але головним його виступом треба признати ґрунтовний реферат зроблений при кінці 1919 р. перед комісією закордонних справ париського парляменту, який викликав відому інтерпеляцію Гаяр Банселя та Перолеза. Цей перший та досі останній випадок, коли українське питання було поставлене в усій ширині на парляментарній трибуні, треба найбільше завдячити тодішній акції Миколи Ґе. З того часу він не переривав звязків з українцями. Його маєстатична постать з білою бородою звлялеться на всіх українських маніфестаціях та зборах, а також частенько в українських родинах у Женеві, куди він вносив невимовний чар старого українського гумору. Його дотепи та прикажки повторювалося на еміґрації з одного кінця на другий. При всій своїй приязни з Толстим був Микола Ґе щирим прихильником нових ідей та завзятим ворогом масонів, жидів і соціялізму, яких вважав головн. причинами поновного поневолення України, якій усе пророчив близьке визволення. Він присвятив останні роки свого життя пасічництву, якому віддавав все своє дозвілля між зборами, лекціями та літературною працею. Він умер у віці 82 роки в замку Жен-Жен над Ніоном без жадної недуги, передчувши смерть на кілька днів. Поховано його на місцевім сільськім цвинтарі. На похороні заступав українську кольонію п. Микола Лівицький.

Мих. Єреміїв.

У справі недільної заяви.

У звязку з появою заяви у числі 258 „Діла", поширюють ріжні чинники у нашому громадянстві підозріння, немов Митрополита та Єпископів втягнено в якусь внутрішньо-партійну розгривку. Підписані під заявою заявляють, що вона має лише загально-національний характер і не є ніяким актом внутрішньої партійно-політичної гри. Одночасно ми уповажнені ствердити, що Митрополит та Єпископи поклали під нею підписи виключно в тім пересвідченні, що вона не має того партійного характеру і що — очевидно — не малиб нічого проти більшого числа підписів з ріжних кол українського громадянства.

З польської преси.

„Українська справа -- це вогонь".

„**Замітки про українську справу**". Статтю під таким наголовком пера Володимира Бончковського вмістила „**Мисль Польска**" (ч. 22. з 15—30 листопада ц. р.) Деякі думки цього автора про цю справу знаємо з інших статтей на цю тему. П. Бончковський стверджує передовсім, що українська справа стає великою міжнародньою проблємою. Актуалізація тієї проблєми є причиною, що Німеччина і Совіти зацікавилися українською справою в Польщі.

„Це зацікавлення наша закордонна політика вміла довший час після пакту неаґресії з Німеччиною відвернути від Польщі у протилежний бік. Медвежа прислуга, що її зробила державній рації внутрішня національна політика частини польського громадянства на окраїнах, насуває низку невеселих рефлексій".

Частина польського громадянства — каже п Бончковський — є тієї думки, що теперішня Росія зовсім заанґажована в конфлікт на Далекому Сході і від неї не загрожує Польщі тепер ніяка небезпека. Цей момент треба використати для протиукраїнської розгривки. П. Бончковський доказує, що це безглузде становище, бо Японія встрянувши в конфлікт з Китаєм устрягла теж у конфлікти з Англією й Америкою, а це тільки підсилює Росію. Ослаблена Японія перестане бути активною могутністю й почне вести дефензивну політику. Переможений Китай памятаючи кривди, яких зазнав від Японії, кинеться в обійми Совітів.

„Додамо, що як теперішня протикитайська політика Японії внаслідок непередбаченого протягання війни препарує величанський Китай до щирого союзу з Росією проти Японії цілого світу, таксамо теперішня політика частини польського громадянства супроти українців не спричинюючи ніякої суттєвої зміни сил на окраїнах — це аналогічна підготова українців до союзу з тією самою Росією в тій самій протипольській цілі. Бо для нас ясне, що зогляду на нестримний біг подій, не маючи часу на політику довгої хвилі, до якої належить політика асиміляції, змобілізуємо українців проти себе в невідомий досі спосіб і у вислідi зліквідуємо або послабимо їх протиросійські тенденції, залишаючи тільки протипольські".

„Тому політику, що веде до значного загострення польсько-українських взаємин, уважаємо самогубною політикою, яка вводить на терен руської й української людности німецькі та совітські зацікавлення й одночасно підносить саму українську проблєму у протипольському аспекті".

П. Бончковський твердить, що навіть ті з польського громадянства, що пишуть чи говорять на українські теми, майже не знають української справи,

„й у вислідi вони є неначе військо без розвідки, без мап, без провідників. У вислідi молодь бє шиби, за які платять польські асекураційні установи, гатять у черепи, за які платить клопотами і труднощами польська закордонна політика, кричать зі сторінок преси, за що складає велику подяку Москва, використовуючи ті речі для своїх внутрішніх цілей консолідації совітської України з Великоросією і т. д.

А українську справу треба добре пізнати і знати, що ця проблєма постійно набирає нового вигляду, у звязку зі зміною міжнародньої ситуації еволюціонує і нераз зовсім зміняє своє обличчя. Якби, наприклад, деякі польські політики, яким — вживаючи слів „Політики" — можна дати з палкарства пятку, але з політичного знання палку, більше знали, то напевно інакше поводилисяб".

Вони — каже п. Бончковський — знали би, що „передові українські політики сьогодні дуже бояться... німецької кольонізації на Україні на випадок якби німці допомогли добути незалежність над Дніпром", що вони — ті передові українські політики — рахуються з протинімецькою політикою на спілку з Польщею, Румунією та іншими країнами, що їм загрожує Німеччина. Вони знали би, що й

„у ділянці історії — студії української проблєми теж відкривають величанські перспективи, про які не снилося багатьом політикам, що набираються знання з жидівської та брукової преси. З історії можна довідатися, що руська справа існувала і за часів Хмельницького і за гайдамаччини, що гр. Стадіон мав своїх дуже далеких предків. З історії теж можна довідатися, що справа руська, козацька або — кажучи сучасною мовою — українська, поважна і для Польщі дуже небезпечна. Таж то 1648. рік започаткував повстання Наперського і перший розбір Польщі в 1655. р., і зміну політики Фридриха Вільгельма I., який приглянувшись польській слабости під Жовтими Водами і Корсунем почав з Польщею не рахуватися і її атакувати".

П. Бончковський кінчить свою статтю:

Знаючи ті приклади, можна вминути недоцінювання української справи і перестати нерозумно викликати примару Хмельницького, який започаткував історію російської могутности, піддавшись Росії і тим самим заініціював підупадання Польщі. Українська справа — це вогонь, а з вогнем не можна гратися, бо підпалиться власну хату. А чим є, як не гранням з вогнем львівські авантури, яких наслідком є ще більше скупчення українців та величанські втрати польського стану посідання в ділянці закордоної політики внаслідок упадку авторитету польської держави, „загроженої внутрішніми заворушеннями, як пише і думає закордонна опінія?...

—o—

ДАЛЬШІ ЗМІНИ В АДМІНІСТРАЦІЇ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Окружним старостою у Сваляві іменував уряд д-ра Івана Андрейка. Дотеперішнього сваляєвського старосту д-ра Вислоцького покликали до централі в Хусті. Також окр. старосту д-ра Ярослава Єнчека покликали до Хусту. Його місце зайняв комісар Соломеній. Іршавську округу віддали д-рові Іванові Шпакові. Дотеперішнього комісаря д-ра Добоша покликали до автономного уряду в Хусті.

—o—

„УЧИТЕЛЬСЬКА ГРОМАДА" ЗАКЛИКАЄ ДО ПРАЦІ.

В Хусті уконституувалася станова орґанізація учительства Карпатської України „Учительська Громада", яка закликає всіх членів подати свої точні адреси. „У. Г." **видала заклик** до своїх членів, щоб вони були дорадниками населення, щоб уладжували відповідні реферати та лекції.

ПІДГОТОВНА ПРАЦЯ НАД ПРОЄКТОМ ВИБОРЧОЇ ОРДИНАЦІЇ.

З доручення шефа ОЗН ген. Скварчинського бюро студій приступило до праці над проєктом нової виборчої ординації. До комісії, поділеної на кілька секцій, входитимуть крім шефа ОЗН посли і сенатори ОЗН та визначні знавці конституційного закону.

—oo—

ВЕЛИКИЙ ВИБУХ У ФАБРИЦІ МУНІЦІЇ В БАРСЕЛЬОНІ.

Подорожні, які приїхали з Барсельони до Перпіньян повідомляють, що в пятницю 18. ц. м. дійшло до страшного вибуху у фабриці муніції на передмістю Барсельони. Фабрика, де працювало 1000 робітників, зовсім знищена. Катастрофу спричинив мабуть робітник, який випустив з рук на землю стрільно. По вибуху стрільна почали вибухати інші стрільна внаслідок детонації. Одночасно повстала велика пожежа, а робітники в переполосі не урухомили гасниць. Робітники, які працювали в сусідніх галях, міркували, що фабрику збомбардували летуни ґен. Франка і тому поховалися до підземних сховів, з яких не встигли вже видістатися. Ціла фабрика станула у вогні. З черги вогонь охопив склади з муніцією так, що вибухи наступали один по другому. Згідно з дотеперішніми обчисленнями згинуло понад 400 осіб.

—o—

МІЛІОН ВОЯКІВ І 9.280 ЛІТАКІВ МАТИМУТЬ ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ.

През. Рузвельт виїхав спеціяльним поїздом до Робри Спрінґ у стейті Джорджія, де буде два тижні. През. Рузвельт звернеться до конґресу з домаганням, щоб у найближчому часі збільшено стан постійного війська і національної ґвардії з 400 тисяч до одного міліона, число бойових літаків з 2.320 до 9.280.

—o—

2.000 ОСІБ ЗГИНУЛО У СТРАШНІЙ ПОЖЕЖІ.

Авас повідомляє, що підчас великої пожежі м. Чан-Ча, столиці провінції Ґунан, у середущім Китаю, згинуло 2.000 осіб. Пожежа тревала 5 днів і знищила зовсім місто.

—o—

Конґрес 4 держав у справах національних меншин?

Пресове Бюро Карпатської України та Пресове Бюро словацької пресової канцелярії подали в радіо вістку, що в подовині грудня ц. р. відбудеться у Відні міжнародній конгрес присвячений справам національних меншин, в якому возьмуть участь чотири держави: Німеччина, Чехословаччина, Польща й Мадярщина. Всі ці держави устійнять на цьому конгресі відношення до своїх меншин.

(Подаємо цю вістку на відповідальність джерела, маючи поважні сумніви щодо її правдивости. — Ред.).

Нагла візита найближчого співробітника прем. Ґерінґа в Льондоні.

На летовище Кройдон прилетів у неділю 20. ц. м. літаком ген. Боденшац з міністерства летунства. Ген. Боденшац є найближчим співробітником марш. Ґерінґа і шефом міністерства летунства. Візита ген. Боденшаца не була несподіванкою для англійських політичних кол. Ген. Боденшац поїхав просто з летовища до німецької амбасади. Ні мета ні час візити невідомі. Цю візиту порівнюють з візитою сотн. Відемана в Льондоні перед приїздом французьких міністрів.

Делеґація румунського Червоного Хреста в Хусті.

Пресове Бюро Карпатської України повідомляє, що до влади Карпатської України приїхала делеґація філії румунського Червоного Хреста в Сиготі, щоб виєднати дозвіл на доставу 6 вагонів кукурудзи для роздачі між румунське населення. Прохання делеґації позитивно прихильно. Делегати запевнили уряд Карпатської України, що Румунія і надалі вдержуватиме приязні відносини з федеративною державою.

——о——

Перегони збросєнь з Німеччиною.

Дипльоматичний кореспондент „Обсервера" пише, що програма англійсько-французьких розмов основно змінена, бо Франція рішуче заявилася проти дискусії у справі звороту німецьких кольоній. Головною темою нарад буде справа зброєнь Англії та Франції, збільшення літаків та англійської сухопутньої армії. Далі обговорять справу французько-італійського порозуміння та відношення до ген. Франка і справу міжнародніх господарських взаємин.

Святочна Академія в Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові,

присвячена памяті проф. Степана Смаль-Стоцького.

Дня 20. ц. м. в год. 12. впол. у салі музею Наук. Т-ва ім. Шевченка зібралися члени Т-ва і запрошені гості, з участю представників преси, на спільне засідання всіх трьох секцій Н. Т. Ш. для звеличання заслуг дійсного та почесного члена Т-ва проф. Ст. Смаль-Стоцького.

Засідання відкрив короткою промовою голова Т-ва проф. І. Раковський зазначуючи, що такі Академії влаштовує не вперше Н. Т. Ш. в честь своїх заслужених членів, а в даному випадку хоче віддати пошану одному з найбільше заслужених своїх учених та організаторів.

Після того передав провід зборів голові математично-природничої секції проф. В. Левицькому.

Проф. Мирон Кордуба говорив про громадянську й політичну діяльність проф. Ст. Смаль-Стоцького, даючи широкий огляд нашого національного руху на Буковині за 35 років праці його першого великого організатора аж до останніх років перед війною. Приїзд Ст. Смаль-Стоцького до Чернівець був переломовою хвилиною для культурного стану всієї Буковини. Тамошня інтеліґенція була незорганізована, москвофільські впливи переможні, село відірване від української інтеліґенції, темне, національно неосвідомлене, без освітніх осередків. Ст. Смаль-Стоцький мав величезний запас енергії, незвичайний хист організатора, посидючість і завзяття. Він умів впливати поодиноко на кожного зокрема і вмів притягати до гурту кращі одиниці. Він зорганізував першу „Руську Бесіду", створив орган „Буковину", позасновував хори, сотні читалень і Райфайзенових кас по селах, дав почин до постійних щорічних святочних академій, присвячених провідникам нашого культурного та літературного відродження, влаштував „народній університет" за зразком систематичних загальноосвітніх викладів уведених уперше в Данії, не згадуючи вже про його постійну працю на становищі професора університету та посла. Проф. М. Кордуба дав теж дуже цікаву характеристику відношення проф. Ст. Смаль-Стоцького до М. Василька, впливів першого на другого та ріжних етапів їх спільної, хоч і поділеної, праці, що згодом довела до конфлікту. Огляд громадянської праці проф. Ст. Смаль-Стоцького був поправді історією найкращої і найбагатшої сторінки розвитку Буковини в стадії її національного відродження.

Другий реферат мав проф. Василь Сімович про наукову діяльність проф. Ст. Смаль-Стоцького зупинившися головно на його заслугах як граматика. Проф. Ст. Смаль-Стоцький був справжній мовознавець, який досліджував кожне явище роками совісно та спокійно, мав наскрізь оригінальний підхід у своїх дослідах над українською мовою з самої структури цієї мови як цілости, відкинувши дотеперішні методи наших граматиків, які брали за зразок граматики інших чужих мов, головно мертвих клясичних. Велика кількість зразків відмін у шкільній граматиці Стоцького, що мали пояснювати багатство явищ, була причиною опозиції серед нашого вчительства, яке дивилося тоді на граматику, як на книжку, якої треба вчитися напамять, замість уважати її допоміжним підручником для вивчення живої мови.

Сам проф. Смаль-Стоцький мусів зводити боротьбу з тим фальшивим поглядом. Його перша теорія про повну самостійність української мови серед славянських мов і не менше її посвоячення у давній стадії розвитку з сербською, ніж з російською, як і його погляд на ролю т. зв. праруської спільної мови надибували вороже відношення до його праці з боку тих чужих лінгвістів, які з ріжних (не завсіди чисто наукових становищ) не хотіли признати українській мові її повної самостійности. Проф. Ст. Смаль-Стоцький мав велике зрозуміння для живої народньої мови в усіх її проявах як підстави дослідів і приймаючи як основу дослідів цілість явищ та звуки не слова, схилявся до новітніх метод мовознавства. Його боротьба за новий правопис, як теж його літературні досліди такі як праци над ритмікою поезій Шевченка та над інтерпретацією його великих поем визначувалися завсіди великою посідливістю та продуманістю.

Проф. В. Сімович як продовжник праці проф. Ст. Смаль-Стоцького, зумів надати свому викладові те тепло, яке пливе з пієтизму та вдячности для свого вчителя.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Пятниця, 23 листопада 1888.

„Про пожежу Бурштина надходять близші вістки. Згідно з урядовим часописем згоріло загалом 75 домів, з того було 32 домів необезпечених. Стодвацять найбідніших родин залишилось без притулку. Згорів також будинок, в якому був приміщений повітовий суд; акти врятовано. Під вечір наспіла огнева сторожа зі Станиславова і погасила пожежу".

МИРНА ПОЛІТИКА НІМЕЧЧИНИ.

„Престольна промова, якою цісар Вільгельм відкрив вчора німецький парлямент, зовсім спокійна і холодна. Про закордонну політику цісар так говорив: „Відносини Німеччини до всіх держав добрі і мирні. Наші змагання мають тільки одну мету, а саме втримати мир. Наш союз з Австрією й Італією має тільки ту одну ціль, ніяку іншу. Не годилосьб з моєю християнською вірою, не відповідало би це обовязкам монарха супроти свого народу, якби я хотів довести Німеччину до війни, хочби і переможної".

ВЕЖА АЙФЕЛЯ.

„Вежу Айфеля в Парижі вже кінчать. Тепер вона вже висока на 180 метрів, отже це найвища будівля на цілому світі. При будові працює 140 робітників, вони на добу прибільшають будову на один метер. В цілости має вийти на ту будову 6.500.000 кг. заліза і вже 4/5 частин того заліза вибудовано. Ціла вежа виглядає мов сітка, так багато на ній ріжних перегородок і поруччя для безпеки життя".

НІМЕЧЧИНА МАТИМЕ 5 НОВИХ КОРПУСІВ ВІЙСЬКА.

В Льондоні звертають увагу, що остання бранка в Німеччині виявила, що буде 100 тисяч новобранців більше, ніж минулого року. Ця підвишка буде ще більша в найближчому році, коли то братимуть до війська новобранців з теренів б. Австрії та Судетів. Тому німецька армія підвищила свої ефективи з 13 на 18 корпусів.

НОВИНКИ.

— З ОГЛЯДУ НА СВЯТО СВ. МИХАЙЛА ВИДАЄМО НИНІШНЄ ЧИСЛО У ЗМЕНШЕНОМУ РОЗМІРІ. ВСЕТАКИ ВИДАЄМО ЙОГО ТОМУ, ЩОБ НАШІ ЧИТАЧІ НЕ ЗАЛИШАЛИСЬ ДВІ ДНІ БЕЗ РІДНОГО ЩОДЕННИКА.

— **Конфіската „Діла"**. Недільне число „Діла" підпало конфіскаті за становище Греко-Католицького Єпископату та ряду визначних українських діячів. Тому що конфіската прийшла пізно вночі і треба було друкувати другий наклад, наші читачі дістали знову це число „Діла" з великим опізненням не з нашої вини.

— **Чергові сходини** українських адвокатів відбудуться в середу 23. ц. м. в год. 7-їй вечором у домівці СУА при вул. Костюшка ч. 5 (дім „Центробанку"). На сходинах виголосить реферат адв. д-р О. Марітчак про територіяльні та ... меншини та їхні права.

— **Найкраще** шиті мужеські сорочки з крайових і заграничних матеріялів дістанете в ... Базар, Львів, Руська ч. 3.

— **Магазин постелі Р. Джала** — Львів, Хорущини 5, поручає ковдри, матраци — переробляє ковдри по 4 зол. матраци по 6 зол. Прає піря до прання. Тел. 294-81 1186 —

— **Людина без записника** — генерал без ... Кожний інтеліґент XX-віку мусить вести ... щоденні діла „з олівцем у руці", цього вимагає від нього темпо наших днів, постійна ... вість вартостей гроша, праці, товару, тощо ... ним практичним помічником, підручним ... ником у всіх тих заплутаних справах буде ... Вас календар-альманах „Криниця" на р. 1939 із багатим, прецікавим змістом, великою ... мативною частиною, яка стане все в пригоді ... Вашій праці. Найважнішою новиною в „Криниці" є ОКРЕМИЙ ЗАПИСНИЙ ТИЖНЕВИЙ КАЛЕНДАР-ТЕРМІНАР, такий важний і конечний при щоденних записках ділової людини. При ... ступна ціна „Криниці" зол. 1.50 дає кожному змогу засобитися найкращою альманахом ... формативною настільною книгою цього року. Не гайте зі замовленням, бо скоро наклад може вичерпатися. Замовляйте у Видавництві „Діло", Львів, Ринок 10 або у всіх книгарнях ...

— Підготова до ювилею О. Олеся. З метою відсвяткування у грудні ц. р. з нагоди 60-літ ювилею поета О. Олеся ініціятивна група приятелів поета зорганізувала комітет, що має перевести цілу акцію („Український Тиждень“).

— Союз Українських Корпоративних Організацій. Загально відомі події викликали збільшену активність в організаційних взаєминах членів Т-ва Українських Інжинірів у Празі та його управи. Біля ТУІ скупчилися й інші організації, як Спілка Лікарів, Т-во Правників, Т-во „Єдність“, Ц. С. У. С., Т-во ім. Мазепи, Т-во Економістів та інші, що на спільних нарадах згодилися на створення трівкого Союзу Українських Корпоративних Організацій. Союз вибрав екзекутиву у складі: інж. П. Стецькова, проф. О. Гайманівського, проф. М. Добриловського, інж. Ю. Дзюбенка, д-ра В. Мериниду. У скорому часі вийде комунікат цього Союзу про організаційні заходи.

— Українська Драматична Студія у Празі видала чеською мовою нове число свого бюлетину, в якім реферує про найновіші події українського театрального життя („У. Т.“).

— З нагоди 20-ліття „оборони Львова“ поляки уладили у Львові великі маніфестації. В рямах тих маніфестацій, що розложені на чотири дні, тобто від суботи до вівтірка, відбувся візд 5-го полку піхоти легіонів. Служба Божа в костелі М. Б. Остробрамської на Личакові, посвячення вугольного каменя під будову Салезіянського заведення для бідних та опущених львівських польських хлопців, „апель“ поляглих та складання вінців на цвинтарі „оброньцуф Львова“, відслонення памяткових таблиць та вкінці перезва цілої низки львівських вулиць. Між іншими Губернаторські Вали названо Валами през. Іґн. Мосьціцького, вулицю Сикстуську, від вул. Словацького до вул. Сапеги, вулицею „Оборони Львова“, вул. Городецьку від костела св. Анни до Алеї Фоша вулицею ген. Карашевича-Токажевського і т. д. В часі тих імпрез місто було прибране прапорами на домах та спеціяльно вкопаних маштах, вікна домів були ілюміновані спеціяльними наліпками.

— Чому ректор політехніки припинив виклади? В суботу 19. ц. м. появилось таке оголошення ректорату: Сенат львівської політехніки на своєму засіданні дня 18. ц. м. припинив виклади і вправи з днем 19. ц. м. аж до відкликання, даючи вислів свому обуренню з приводу напастей на академічну владу і членів професорської ради в поширюваних летючках, з причини спроб дикого терору супроти сенату політехніки та огидних, злочинних нападів на своїх товаришів. У політехніці — пише польська преса — польські студенти важко зранили двох студентів жидів: Менделя Лерера і Самуеля Провелера.

— 24 „людові доми“ в Борщівщині. В останніх роках поляки вибудували в борщівському повіті 24 „людові доми“. Тепер будують 15 нових „людових домів“, з яких 8 є вже під дахом. Три „людові доми“ почали будувати щойно цього року.

— Перед новою інвестиційною позичкою в Польщі? Польська преса натякає на можливість недалекої нової інвестиційної внутрішньої позички в висоті 200 міл. зол. Цю позичку мають емітувати весною 1939. р.

— Страшна катастрофа у Львові. В неділю 20. ц. м. пополудні дійшло до трамваєвої катастрофи при вул. Личаківській (недалеко вул. Антонія). В год. 6.14 пополудні їхав у напрямі головного двірця подвійний трамвай ч. 1, що його вів моторовий Владислав Філіпський. За трамваєм їхало військове авто, що ним кермував вулян Ян Треля. Недалеко костела св. Антонія шофер намагався виминути трамвай, незважаючи на те, що з долини вул. Личаківської їхав у гору подвійний трамвай ч. 1. і що простір між обома трамваями не більший ніж один метер. Шофер міркував, що прослизнеться крізь „коридорчик“ між обома трамваями, що йому не вдалося. Отже вантажне авто віхало з надмірною швидкістю між оба трамваї, розторощило перед трамваю ч. 196, з якого повстало звалище заліза і дощок. Відбившись від трамваю, вантажне авто вдарило з цілою силою на трамвай, що їхав згори і викинуло його з рейок аж до хідника. Зад авта зовсім розбитий. В катастрофі важко ранений моторовий Владислав Філіпський і дві пасажирки цього трамваю. Станислава Бартова (вул. Личаківська 117) і Г. Фельдман (вул. Генінґа ч. 10) та А. Крижанівський. Крім того відломками шкла ранені Василь Стружинський (вул. Петра ч. 5) та Йосиф Ружицький. Всіх ранених відвезла каритка рятункового поготівля до шпиталю. Шофер військового вантажного авта вийшов здоровий з цієї катастрофи. На місце катастрофи приїхала військова і поліційна комісія та розглянула справу відповідальности за катастрофу. Годину пізніше відвезли знищені трамваї до ремізи.

— Велика крадіж кави. З залізничих маґазинів головного двірця у Львові злодії вкрали 18-го ц. м. на шкоду фірми „Ріц“ більшу кількість кави, вартости 7.000 зол. Під замітом крадежі поліція арештувала Ф. Хаскеля, торг. субєкта, А. Лянґвайля, візника, Р. Фіша, інкасента, Я. Вайнштока, візника та Н. Фіша, купця. Увесь товар а саме 32 мішки кави та 1 пачку чаю поліція відібрала від арештованих і віддала пошкодованому.

— Львівська хроніка. В суботу 19. ц. м. в год. 6-ій вечором згоріли фестони і смеречина, що ними був прикрашений головний двірець у Львові. Пожежа повстала внаслідок короткої сполуки електричних проводів. Пожежна сторожа вгасила швидко пожежу. — Перед 10-ою год. вечором вибухла пожежа в будинку Банку Зарібкових Спілок при пл. Галицькій. — По год. 3-ій над раном згоріло сіно і дах стайні Войтіха Земби при вул. Янівській ч. 48. Пожежна сторожа вгасила обі пожежі. — В помешканні при вул. К. Ядвиги ч. 34 намагався скінчити самогубством Н. Адольф. Його відвезли до шпиталю. — При вул. Вулецькій напасник вирвав течку Яніні Миськів з дрібними предметами вартости 40 зол. — Невідомі злодії вкрали з помешкання Л. Крона при вул. Янівській ч. 109 білля і столове накриття, вартости 1.000 зол.

— Смерть директора державних лісів у самоходовій катастрофі. В суботу 19. ц. м. вечором згинув у самоходовій катастрофі між Яновом та Яворовом директор державних лісів у Львові 49-літній інж. Конрад Шуберт. До катастрофи дійшло тому, що самохід наїхав на телеґрафічний стовп і перекинувся до рова. Під звалищами самоходу згинув дир. Шуберт. Його товариш інж. Вархаловський легко ранений. Шофер Касараба так схвилювався катастрофою, що намагався скінчити самогубством, але до цього не допустив інж. Вархаловський. На місце катастрофи приїхала судова комісія. Тіло вбитого привезли до Львова.

— Смерть хлопчини підчас пожежі. В ночі 16. ц. м. вибухла пожежа в хаті Дмитра Гавяка в Тисові пов. Станиславів. Підчас рятункової акції Гавяк не встиг забрати з хати двох своїх синів: 3-літнього Петра та 8-літнього Івана. Перший з них уже помер, другий бореться зі смертю.

— Зложжа піриту в Келеччині. На терені келецького воєвідства ґеольоґічна комісія відкрила зложжа піриту, що матиме велике значіння для металюрґічного промислу. На зложжа піриту комісія натрапила у Свентокшиських горах у селі Тарче. Прібку піриту, необхідного до відливання стали, переслано до державного ґеольоґічного інституту у Варшаві.

— За напад на поліціянта відповідав Йосиф Лебідь з Дуліб перед окружним судом у Стрию. Суд засудив Лебедя на 18 місяців вязниці за напад на поліціянта і крім того на 2 роки вязниці та побут у домі поправи за вимушення від Тимчія з Дуліб.

— Смерть норвезької королеви. В неділю 20. ц. м. рано померла в одній з клінік у Льондоні норвезька королева Мавд, яка піддалась операції 16. ц. м. Королева прийшла на світ 1869. р., була донькою короля Едварда VII. В 1896. р. вийшла замуж за данського князя Карла, який у 1905. р. вступив на норвезький престіл, як Гаакон VII. З цього подружжя вродився князь Оляф, який у 1929. р. одружився з княжною Мартою, донькою шведського короля. Норвезька королева Мавд померла підчас сну. Біля недужої була лише піклувальниця. Король Гаакон VII., який перебуває в Бекінґемській палаті, не був біля своєї дружини. Померщу королеву похоронять у Норвеґії. В Осльо відбулося в неділю пополудні надзвичайне засідання ради міністрів під проводом престолонаслідника кн. Оляфа, на якому премієр склав престолонаслідникові вислови співчуття. Вечором кн. Оляф відїхав до Льондону. На дворі данського і шведського короля оголошено тритижневу жалобу.

З судової салі.

РОЗПРАВА ЗА ОУН У ЧОРТКОВІ.

Дня 18. XI. 1938 відбулася в окружнім суді у Чорткові розправа проти Василя Баранецького, Михайла Олексюка, Андрія Куриляка, Петра Заболотного, Дмитра Галущака, Олекси Вівчарика і Михайла Маркова, що їх прокуратура обвинуватила у злочинах зі статті 97. кк. і 154 § 2 та провин зі статті 155 § 2 кк. Всі підсудні з вийнятком Дмитра Галущака походять зі села Вістря, бучацького повіту, а Дмитро Галущак зі села Коропця. Всі вони — молоді селянські хлопці і молоді господарі. По переведенні розправи дня 19. листопада 1938 р. окружний суд оголосив присуд, яким засудив Василя Баранецького, Михайла Олексюка і Андрія Куриляка по 2 роки вязниці, Петра Заболотного на 2 роки і 6 місяців вязниці, Дмитра Галущака на 4 роки вязниці, Олексу Овчарика на 3 роки вязниці, а Михайла Маркова суд увільнив. Акт обвинувачення закинув усім підсудним, що вони належали до Організації Українських Націоналістів у Вістрю і Коропці, крім того деякі підсудні мали розкидати летючки видані ОУН, що їх доставляв Баранецькому, Олексюкові і Заболотному Дмитро Галущак з Коропця. У слідстві та на розправі обв. Петро Заболотний обтяжив себе і всіх інших підсудних і тільки на підставі його зізнань суд признав вину всіх обвинувачених. Вправді на розправі старався Петро Заболотний частинно змінити свої зізнання в тім напрямі, що, мовляв, він обтяжуючи себе й інших товаришів у приналежности до ОУН, мав на думці тільки гурток, до якого підсудні належали, — а який мав тільки на ціли спільне читання і обговорювання прочитаних справ, — проте тим його виясненням на розправі суд не дав віри.

Обвинувачених Василя Баранецького, Михайла Олексюка і Дмитра Галущака боронив д-р Михайло Росляк, адвокат у Чорткові; Петра Заболотного д-р Електорович; Андрія Куриляка м-р Шлайпк, адвокат зі Станиславова, а Олексу Овчарика, Михайла Маркова та Андрія Куриляка м-р Сильвестер Мартюк, адвокат у Чорткові.

—o—

Спорт.

БОКСЕРИ УКРАЇНИ СЯГАЮТЬ ПО МИСТЕЦТВО.

Ряшів. Україна—Ресовія 9:7.

Перший боксерський метч за мистецтво Б-кляси був для України одночасно чи не найтяжчим, бо Ресовія скріплена деякими добрими змагунами (Врублевський І. і ІІ., з того один був мистцем Львова — та знаменитим познанським змагуном Казімерчаком) була дуже небезпечним противником, зокрема, коли зважити те, що перша стріча відбулася на чужому терені. Україна виграла лиш ріжницею 2 пунктів, але виграла заслужено. Дуже добре випали в Україні: Шолдра, Рудницький, і Білий. Сензацією була програна Пащика нокавтом.

Технічні вислїди були такі:

Вага мухи: Врублевський І. (Р) по сильній переваз! переміг Тиха (У.) у 3 рунді техн. к-о.

Вага когута: Шолдра (У.) виявив кращу техніку й більшу амбіцію у зустрічі з Врублевським ІІ. і переміг заслужено.

Вага пера: Рудницький (У.) виграв на пункти по завзятій і важкій боротьбі з Жирадльким (Р.)

Легка вага: Гац (Р.) переміг на пункти Ощудляка по загалі рівнорядній боротьбі.

Півсередня вага: Білий (У.) знокавтував у 2 рунді Сову (Р.). Білий не давав свому противникові просто прийти до голосу.

Середня вага: Левкович не вирішив своєї стрічі з Веднарчуком (Р.), хоч Левкович рішуче перевищав свого противника.

Півважка вага: Казімерчак (Р.) по гарній боротьбі переміг у ІІ. р. Пащика (У.) техн. ка-о.

Важка вага: Помірко (У.) переміг Серву (Р.) по завзятій і драматичній боротьбі щойно добрим фінішом у ІІІ рунді. Серва помагав собі у боротьбі зубами.

В рінгу суддював п. Марціняк, на пункти т. Федорович.

ЗМАГАННЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ НЕ ВІДБУЛИСЯ.

Як ми вже повідомляли ЛОЗПН відкликав змагання Україна—Лехія, які мали відбутися м. неділі. Також усі інші змагання О. Л. переложено на пізніший речинець — мабуть (якщо буде ще можлива погода) на неділю 27. ц. м.

КОПАНИЙ МЯЧ.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО Б-КЛЯСИ.

Зоря—Ґрафіка 2:0 (1:0).

До цих змагань виступила Зоря в такому складі: Бандик; Миськів, Микитин; Андрійчук, Данилович, Вовк; Максимів, Гарбачевський, Валдик, Краєвський, Крушельницьший.

Українська дружина виступила на ґрище зі сильною волею перемоги над сильно перереклямованим противником. Наша одинацятка заграла один із кращих своїх метчів. Напад був учора найсильнішою зброєю Зорі і заграв дуже гарно. Першу скрипку грав тут Краєвський, дуже добрі були оба крайники — Максимів і Крушельницький. Валдик на середині мудро кермував нападом. Гарбачевський кращий як звичайно, під кінець змагань, розбитий, статистував. В помочі найкращий Андрійчук. Данилович технічні браки надробляв жертвенністю. Вовк вдоволив. Зате залога мала дуже слабий день і грала ввесь час непевно. При слабій грі

залоги дуже багато праці мав воротар. Зі свого завдання виwвився добре.

Гру починає Зоря і з місця переводить грізні наступи, але добра оборона противника все на місці. Більше з гри має Зоря, що під кінець першої частини здобуває перші ворота зі стрілу Крушельницького. В тому часі пописується воротар і залога Графіки.

Друга частина — це дальша перемога Зорі. В 15 хв. Кравський підтягає мяч, віддає до середини, де притомний Балдик стріляє не до оборони. Графіка починає гру на кості, в чому визначився її воротар, що своїми вибігами старався розбивати наших напасників. Жертвою цього впав Гарбачевський, який мусів на кілька хвилин покинути грище. Від того часу Графіка намагається здобути бодай почесні ворота, але наша залога і воротар завжди на місці. Суддя п. Набелец.

Пошік—Степ 0:0.

Степ не зумів вирішити змагань у свою користь.

Пошік, який находиться на кінці табелі, намагався за всяку ціну виграти ці змагання. Гра на загал цікава. Одначе оба напади не могли здобутися на рішучий стріл. Найкращий на грищі Костів на воротах, який показав високу клясу. Незле грали: Добуш, Тинцьо і Каландик. Напад анемічний.

Після цих змагань в табелі веде: 1) ПКС 13 п. 2) Граніт 12 п. 3) Графіка 12 п. 4) Єдинастка 10 п. 5) ПАСТ 10 п. 6) Зоря 9 п. 7) Зожя (Винники) 8 п. 9) Голь 6 п. 10) Степ 5 п.11) Пошік 3 п. 12) Льот 2 п.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Погонь—Тім Світезь Звесіння 3:3 (1:3).

Сензаційний вислід.

МАДЯРСЬКА ЛІГА.

Уйпешт—Унгарія 1:6; ФТК—Бочкай 5:1; Сеґед—Кішпешт 2:0; Цугльо—Немзеті 1:1, Сольнок—Будафок 2:1; Сіркетаксі—Фебус 3:3; Електромош—Шальґотаріян 4:0.

ЧЕСЬКА ЛІГА.

Жіденіце (Брно)—Батя 4:1; Пардубіце—Кладно 4:1; Славія—М. Острава 4:2; Наход—Братіслава 3:2; Спарта—Пльзень 2:2; Лібень—В. Жіжков 5:3

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

Больонія. Італія—Швайцарія 2:0 (1:0). Італійці грали в ослабленім складі.

Швайцарія II.—Італія II. 0:0.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Вівторок 22. XI. год. 7.30 веч. „Закохана королева".

Середа 23. XI. год. 7.30 веч. „Закохана королева".

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЖОВКВА:

22. XI. Зоря над Почаєвом.
23. XI. Лісова пісня.

З Жовкви іде Театр до Камінка Струм.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).

ТЕРЕБОВЛЯ:

22. XI. Чарівна дівчина (виступ Стефи Стадниківної).

МИКУЛИНЦІ:

23. XI. Подвійна бухгальтерія.
24. XI. Люди на кризі.
25. XI. Хам.
26. XI. Нітуш.
27. XI. Гриць.

Потім іде театр: Тернопіль, Збараж.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

РОГАТИН:

22. XI. Мати наймичка.
23. XI. Ой не ходи Грицю.
24. XI. Наталка Полтавка. З нагоди 100-ліття Батька Української Сцени Котляревського. В ролі возьного виступить найкращий в цій ролі на Великій Україні п. О. Левитський.

КІНА.

АПОЛЬО: „Пригоди Томи Соєра" (на основі Твейна).
АТЛЯНТИК: „Алібі".
БАЛТИК: „Навернений грішник".
ВАНДА: „Чарівниця з Салем", „Кід Галагад".
ҐРАЖИНА: „Парижанка" з Даніелею Даріє.
ЕВРОПА: „Вязниця без крат".
ЕМПР: „Царівна Сніжинка" Вальта Діснея.
КАСІНО: „Товаріщ" (Кольбер, Боер).
КОПЕРНИК: „Ультимат" з Дітою Парльо та кольоровий додаток.
МАРУСЕНЬКА: „Професор Вільтур".
МЕТРО: „Історія одної ночі".
МІРАЖ: „Жозета" (Сімоне Сімон).
ПАКС: „Для тебе, Маріє..." (Беніаміно Джільї).
ПАЛЯС: „Границя".
МУЗА: „Розалія".
РАЙ: „Верес".
РІЯЛЬТО: „Я помилився".
РОКСІ: Олімпіяда дві частини разом: „Свято народів", „Свято краси".
СВІТ: „Серце і шпада", „Дочка генерала Панкратова".
СВЯТОВІД: „Останна ніч засудженого", „Пострах оперн".
СТИЛЕВЕ: „Марко Польо" і ревія з Фалішевським.
ТОН: „Смертельні вороги" (Кен Мейнард), „Шпаго".
УТІХА: „Останній акт помсти".
ХИМЕРА: „Соловейко" Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН:

(ул. Марійська)

„Історичні дні прилучення Австрії до Німеччини".

ФОТОПЛЯСТІКОН „СВЯТОВІД":

(вул. Коперника ч. 11 дім ф-и Кайм і Син)

„Кете д' Азір".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 22. листопада 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл. 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 „День крови та слави" (промова, спів, музика), 11.00 Для шкіл: Відвідуємо прядільні та ткальні, авд. для старших дітей, 11.15 Обер-Маєрбер із пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Спогад, промова, хор, 14.30 „Львівська молодь" гутірка, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Маю 12 літ, 15.15 Письменники та журналісти в обороні Львова, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.15 Фін.-госп. актуалії, 16.25 Пісні Ст. Невядомського з супр. форт., 16.45 Із записників оборонців Львова, 17.00 Шлеськo-львівська авдиція, 17.30 Промова ген. Борути-Спєховича, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Гутірка зі слухачами, 18.15 Пісня з пл., 18.20 Загонова шляхта, 18.30 Авд. для робітників, 19.00 Концерт: орх., пісеньки, 20.35 Веч. денник, метеорольоґ. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Концерт давньої музики, сопран, скрипка, обой, фаґот, альтівка, віол., форт., 22.00 „Темпераменти" говорена повість А. Цвойдзінського, 22.15 Пісня перемоги, концерт у вик. муж. хору та орх., 22.55 Приказ із 22. листопада та верблі, 23.05 Закінчення авдиції, 23.15—23.55 Творці віртуоз. скрипкового мистецтва, пл. (Варшава II).

Середа, 23. листопада 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Добрий день наймолодшим, оповідання, мельодії, пісеньки, 11.00 Для шкіл: „Як кравець Кравчинський шив звірятам нові футерка" авд. для молодших дітей, 11.15 Популярний концерт із пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Симф. музика з пл., 14.45 Прядільня і домашній промисл, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Наш концерт" авд. для молоді, орх., 15.30 Музика у вик. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.30 Скандинавська музика з пл., 17.00 Польща та наймалкицькі війська в перших днях незалежности, 17.15 Кантата Баха: „Шлягт шпіланде Велен" у вик. міш. хору, орх., квартету солістів, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Молодь перед мікрофоном: „Івась нероба" на осн. Раорта, 18.30 Авдиція про мову, 18.40 Чи справді в здоровому тілі здорова душа?, 19.00 Відгомони Італії, розр. концерт у вик. орх., мандоліни, спів, 20.35 Веч. денник, метеорольоґ. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Оповідання про Шопена, форт., 21.45 „Темпераменти" говорена повість А. Цвойдзінського, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Танц. музика у вик. орх., 23.05 Закінчення авдиції, 23.20—23.55 Спів. речітль Ф. Платіюви у супр. форт. (Варшава II).

Четвер, 24. листопада 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Популярна музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 „Глухий співець — Бетовен" муз. перавож для всесередніх шкіл у вик. симф. квартету, форт. і симф. орх. з пл., 11.25 Орх. концерт із пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка техніка з молоддю, 15.15 Клопоти та ради: Пековий день, 15.30 Музика у вик. орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.15 Промисл і оборона краю, 16.35 Дебюсі: Рапсодія на саксофон і орх., з пл., 16.50 Концерт оп. орх., баритон, 17.40 Спогади з ПОВ, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Для села: Про задовження хліборобства, Популярна музика з пл., 18.30 Про титули муз. творів, 19.00 Розр. концерт у вик. орх. і хорів, 20.35 Веч. денник, метеорольоґ. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Театр Уяви: „Кордіян" Словацького, з муз., 22.00 Спортові вістки, 22.05 Опіка над матірю та дитиною, 22.25 Радіотехнічні вістки, 22.35 Літер. фрагменти: „Лад серця", 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції, 23.15—23.55 Орх., спів, форт. (Варшава І. Рашин).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 22. листопада 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, 20.10 Весела авд., 21.00 Концерт, 23.10 Хор, сол., форт., БІЛГОРОД 18.15 Танц. музика, 20.00 Нар. пісні, ВІДЕНЬ 18.25 Пісні, музика, 20.10 Розр. концерт, сопран, 21.15 Віденські мельодії у вик. орх. і сол., ЛЯЙПЦІҐ 20.10, 21.00 22.00 „Ріґолетто" оп. Вердія, МІЛЯНО 19.30 Розр. музика, 20.30 Легка і танц. музика, 21.00 22.00 23.00 Оперетка, РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 19.30 Пісні, 21.15 22.00 Камер. музика, 22.30 (після комунікату), 23.00 24.00 Театр Уяви: „Розбійники" драма Шіллера, РИМ 17.15 Симф. концерт, 19.30 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Тангайзер" оп. Вагнера, СТОКГОЛЬМ 15.00 Розр. музика, 20.40 21.00 Концерт німецької музики, ШТРАСБУРҐ 21.10 22.00 23.00 24.00 „Ловці перел" оп. Бізета.

Середа, 23. листопада 1938.

БЕРЛІН 18.00 19.00 Веселі мельодії, 20.30 21.00 Орх. концерт, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Вок. концерт, 22.15 Танц. музика, ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 16.00 „Кава по-віденськи" веселе пополудне, 18.55 19.00 Веселі мельодії давніх часів, 22.30 „Музика з Відня" розр. концерт, орх., сол., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.30 Соната ґ-дур Брамса на форт. і скр., 22.30 Серенада оп. 141 Реґера, КОПЕНГАҐЕН 18.00 Гавайські дуети, 22.20 Іт. пісні, клясична музика, ЛЯҐТІ 18.30 Пісні, МІЛЯНО 20.30 Розр. музика, 21.00 Сопран, форт., 21.50, 22.00 Джез, РАДІО ПАРІ 18.05 Орх. концерт, 19.15 Пісні, 20.30 Форт., 21.30 Віол., 22.00 23.00 Розр. програма, РИМ 21.00 22.00 Комедія, 23.15 Танц. музика, СТОКГОЛЬМ 15.00 Розр. музика, 19.50 Рапсодія на теми Ліста, 21.30 Спів.

Четвер, 24. листопада 1938.

БЕРЛІН 15.00 Нар. пісні, 17.00 Німецькі пісні, 18.00 Розр. музика, 19.45 Веч. гомін, БІЛГОРОД 20.00 Спів, 21.30 Нар. пісні, БРЮСЕЛЯ ФЛЯМ. 21.00 22.00 23.00 „Андрій Шеньє" оп. Джордана, ВЕЖА АЙФЛЯ 21.30 22.00 „Фіделіо" оп. Бетовена, ВІДЕНЬ 14.10 Розр. музика, 16.00 17.10 Орх. концерт, 18.15 Сонати на скр. і форт., 19.00 Розр. концерт, 22.15 23.00 „Андрій Шеньє" оп. Джордана (III. і IV. дія), ГАМБУРҐ 19.40 20.00 21.00 „Опір" оп. Маршнера, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.15 Шопенові твори у вик. солістів, КЕЛЬН 20.10 21.00 22.00 „Кармен" оп. Бізета, МІЛЯНО 17.15 Вокальний концерт, 19.40 21.40 Розр. музика, 21.00 Комедія, МЮНХЕН 15.00 Для дітей, 19.20 Орх. концерт, 20.10 21.00 22.00 „Юдита" оп. Леґара, РАДІО ПАРІ 18.05 Камер. музика, 19.15 Форт., 19.30 Спів, 20.[illegible] (після комунікату) орх. концерт, 21.15 Пісні, 21.[illegible] 22.00 23.00 Симф. музика, РИМ 17.[illegible] Танц. музика, 19.40 Розр. музика, 21.[illegible] 22.00 Симф. музика, СТОКГОЛЬМ 21.[illegible] Концерт квартету, 22.15 Солісти.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, дня 21. листопада 1938

1 кг. масла десер. бльок. без оп. 3.[illegible] зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3.[illegible] зол.
молоко 18—19 сот.
копа яєць [illegible] зол.

Тенденція на масло зниж[illegible], на молоко та яйця сильна.

ЗАЯВА.

Посудивши неслушно Вор. о. Йосифа Кміцикевича, б. пароха з Мозолівці і його родину, в недоконаних ними учинках та в той спосіб спричинивши Вор. о. Йосифові Кміцикевичеві та його родині моральну кривду, підриваючи їх авторитет у громаді Мозолівка, висловлюємо наш жаль, що заподіяли їм цю кривду, всякі закиди з нашої сторони проти Вор. о. Йосифа Кміцикевича та його родини відкликуємо та за нанесену кривду перепрошуємо.

Наталія і Теодор Соведук
в Мозолівці, повіт Підгайці.

Оповістка.

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": для **найбідніших** зол. 7.15 українська шкільна молодь, Ярослав; Греко-катол. уряд парохіяльний, о. Е. Дмитрук, Камінка Струмилова для **Українських Інвалідів** зол. 13.50, для **повоєнних сиріт** зол. 10, для **найбідніших** зол. 10.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ВДОВА середніх літ, добра газдиня шукає управи дому і господарства у священика або вдівця. Скромні вимоги. Зголошення: „Вдова" до Адміністрації „Діла".

РІЖНІ

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна як нові за рівні ціни, гарантовані продає найдешевше, виміне, купує Гаваз, Львів, Шолуховського 21. І. п. 2948 4-[illegible]

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську міняє на наймодніші бельські матеріяли. Телефон 114-38. 2746 [illegible]

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську міняє на наймодніші бельські матеріяли. Телефон 270-25. 2749 2-2

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Д-р Ірина Сімович

ординує в недугах шкірних і венеричних та лікар. косметики.

При вул. Городецькій 53 а. II. пов.

щодня крім неділь і свят від 3—5 попол.

Тел. 274-36.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . зол. 0.35	**Дрібні оголошення від слова:**	Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. [illegible]
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках . зол. 0.60	матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15	Остання сторінка 1/2 . . . . . зол. [illegible]
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці . зол. 0.80	купно, продаж, виділи і т. и. . . . . . зол. 0.10	Остання сторінка 1/4 . . . . . зол. [illegible]
	шукаючі праці . . . . зол. 0.05	Остання сторінка 1/8 . . . . . зол. [illegible]
	слова товстим друком подвійно.	

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.